

[Vilhelm Rasmussen.]

til, og ikke til noget andet, paa første Haand. Saa maa det være Lærerens Sag at kommentere.

Paa ganske analog Maade hævder Forfatteren Side 25 angaaende Dansk, at der er en Mængde Værker, de største og bedste, som de unge Mennesker ikke kan forstaa ved en flygtig Gennemgang, og saa maa de have en vis Fond af positiv Viden forud. Ja, det er paa den Maade, man driver Poesien ud og erstatter den med Gloser og Grammatik. Det er den farligste Anvisning pædagogisk set efter min Mening. Nej, lad de unge Mennesker — og her tager jeg dem i en hvilken som helst Alder — komme til at staa over for det, som de selv faar Lyst til at beskæftige sig med, og tage de Værdier, de kan faa ved egen Hjælp og derefter ved Lærerens Hjælp.

Ganske samme Betragtning kommer frem vedrørende Undervisningen i Historie, hvor man nogle Steder har været saa klog at prøve paa at indføre visse selvstændige Førstehaandsiagttagelser angaaende de historiske Fænomener, Billeder f. Eks. og andet lignende. Det advarer Undervisningsinspektøren imod ud fra den Betragtning, at man maaske ikke har den tilstrækkelige Sum af Forhaandsviden. Ja, men det er bagvendt; Appetitten skal vækkes ved, at man kommer til at staa over for Problemer, som kræver en mere omfattende Viden.

Det er derfor glædeligt, at saa snart det drejer sig om Naturvidenskaberne, er Tendensen i det store og hele god uden dog helt at ramme Prikken over i'et. Det anbefales, at man f. Eks. paa den matematisk-naturvidenskabelige Linie først skal give Kendskab til Naturen og derefter ved Eksperimenter og Ræsonnementer indøve en naturvidenskabelig Arbejdsmetode. Nu er den højtærede Minister saa sagkyndig en Pædagog, at jeg ikke skal gennemgaa i alle Enkeltheder, hvad jeg har at kritisere. Jeg beder den højtærede Minister betragte dette som en Antydning af, i hvilken Retning jeg ønsker foretaget den sidste lille Affling.

Jeg skal til Slut med Hensyn til denne Sag gøre opmærksom paa en forbløffende Mangel i det Forslag, der er stillet om Undervisning i særlige Retninger for unge Piger i det sproglige Gymnasium. Man har til min allerstørste Forbavselse helt glemt den sjælelige Opdragelse af Barnet. Der er Tale om Husgerning og mange andre Ting, om Principperne for rationel Beklædning af smaa og større Børn, om Barnets Ernæring og Pleje. Men de lærde Damer, der har udkastet alt

dette, har ikke et eneste Ord om aandelig Forsorg for smaa Børn og Børn under deres Opvækst. Men det er formodentlig sket ved et Ulykkestilfælde.

Maa jeg saa ganske kort og uden Begrundelse spørge den højtærede Minister, om Ministeren nu er til Sinds at indføre bedre Regler for Anvendelsen af de store Begynderbogstaver og en Reform af Retskrivningen. Den højtærede Minister kommer jo fra Spanien, og dør bruger man de store Bogstaver paa en fornuftig Maade, og dør staver man nøjagtig, som man taler. Jeg vil haabe, at det har inspireret den højtærede Minister til Reformen.

Jeg vil ogsaa spørge den højtærede Minister, om han ikke mener, at Tiden nu er kommet, naar Skolebogskommissionens Betænkning, som Dr. Kaper til min store Forbavselse kender, men som vi ude paa Lærerhøjskolen ikke kender og ikke kan tage Hensyn til, om Ministeren ikke mener, naar den Betænkning foreligger, at Tiden er inde til, at Staten bliver Forlægger af moderne, rigtige Skolebøger. Det er ganske urimeligt, at private Forlæggere paa Forældres Bekostning skal have en uhyre Fortjeneste paa Skolebøgerne.

Endelig har jeg til Slut en Henstilling til den højtærede Minister. Afdøde Professor i Geologi Ussing skrev engang en aldeles fortræffelig Bog om Danmarks Geologi. Den har været udsolgt i 10 Aar, til Trods for at vi har en kæmpemæssig Institution „Danmarks geologiske Undersøgelse“. Det forekommer mig, at det er denne Institutions Pligt at sørge for, at denne Bog udkommer i en ny Udgave — og det med ganske overordentlig stor Hast. Det er nemlig en Bog, som ikke alene har Betydning for Undervisningen i alle Landets Skoler, men som paa Grund af det nøje Samarbejde mellem Befolkningen og Institutionen er i høj Grad paakrævet af Hensyn til den store Befolkning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg var desværre kaldt ud, da det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen begyndte sit Foredrag, og jeg har ikke hørt det fuldstændigt; jeg hørte kun Enkeltheder i Slutningen. Men det forekommer mig, at dør var en Ting af Interesse. Det ærede Medlem udtalte sin Interesse for Religionsundervisningen som Religionsundervisning. Jeg har tidligere haft den Fornøjelse at sidde i den